

از مبارزات معلمان و مطالبات حق طلبانه شان حمایت کنیم !

بنا بر دعوت ۱۶ نهاد عضو شورای هماهنگی تشکل های صنفی هماهنگی معلمان ایران شماری از معلمان کشور در تهران و برخی شهرستان ها از روز شنبه ۲۷ دی به مدت سه روز حرکت اعتراضی آرامی را شروع کردند و در مدارس محل کار خود دست به تحصن زده و در کلاس های درس حاضر نشدند. هدف معلمان از این تحصن ها ، اعتراض به عدم تحقق مطالبات صنفی معلمان و بویژه دریافت حقوق عقب افتاده سال های ۸۰ و ۸۱ و همچنین پاسخ به خواست معلمین برای تصویب و اجرای نظام ویژه ای برای پرداخت حقوق کارکنان آموزشی کشور است که در پی تحصن ۱۷ آبان برخی معلمان در برابر ساختمان سازمان مدیریت و برنامه ریزی ایران ، مسولین این سازمان وعده تدوین و ارایه آنرا به دولت دادند ولی اقدامی در جهت تحقق این وعده به عمل نیاوردند.

طبق گزارش روزنامه شرق در باره آخرین روز تحصن معلمان در روز دو شنبه ۲۹ دیماه ، این تحصن که از سوی معلمان مناطق شهری تهران و سراسر کشور حمایت گردید، منجر به تعطیلی کلاسهای درس بسیاری از مدارس در تمامی مقاطع تحصیلی شده است. طبق همین گزارش ده ها تن از معلمان دبیرستان شریعتی در منطقه ۴ تهران تاکید کردند که به اعتراض خود ادامه خواهند داد و در صورت بی توجهی مسولان نسبت به باز پس گیری حقوق مطبوع خود، آنرا به هر نحوی دنبال میکنند. لازم به ذکر است که در سال جاری این سومین بار است که شماری از معلمان خواستار تحقق مطالبات صنفی خود میشوند.

حرکت اعتراضی اخیر معلمان هر چند با آرامش کامل و در شکل تحصن در مدارس پراکنده آغاز شده اما اگر همچنان با عدم پاسخگویی دولت و مجلس روبرو شود، با توجه به سابقه این مبارزات در سال های اخیر به اشکال موثرتر اعتراضی روی خواهد کرد. از یاد نباید برد که دو سال پیش در همین روزها معلمان در سراسر کشور دست به اعتراضات چند روزه زدند و از جمله در خیابانهای تهران راهپیمایی کردند. در آنزمان در یکی از این راهپیمایی ها که به دانشگاه تهران منجر میشد، معلمان شعار میدادند: "معلم به پا خیز ، برای رفع تبعیض " ، مسولین مملکت ، خجالت، خجالت ، معلمین کشور، اتحاد ! اتحاد ! " . هرچند حرکت اعتراضی دو سال قبل معلمین با سرکوب نیروهای نظامی و شبه نظامی روبرو شد اما ما در همان زمان اعلام کردیم که مهمترین دستاورد این جنبش معلمان، شکل گیری شرایط مساعد برای پیشروی به سوی ایجاد تشکل مستقل و سراسری معلمان است.

بی تردید در شرایط کنونی پتانسیل جنبش معلمان در مقایسه با دو سال قبل به دلیل رشد بحران فروپاشی حکومت و تشدید فلاکت اقتصادی همچنان باقی و حتی رو به افزایش است. بنا براین اگر معلمان کشور با سرلوحه قرار دادن همان شعار محوری دو سال قبل: " معلمان کشور ، اتحاد ! اتحاد ! " جنبش سراسری خود را قوام بخشند و جنبش معلمان با جنبش سایر بخش های مزد و حقوق بگیران که از درد مشترک عدم پرداخت حقوق معوقه، عدم افزایش دستمزد و حقوق متناسب با تورم و غیره رنج می برند و جنبش های دیگر مردمی برای مطالبات اجتماعی و دموکراتیک هماهنگ شود از پیوستن این جویبارهای پراکنده سیل نیرومندی جاری میشود که هیچ سد سرکوبی در برابر آن پایدار نمی ماند.

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) ضمن استقبال از دور تازه مبارزات

معلمان و آرزوی تداوم مبارزات آنان در پی ریزی باز هم بیشتر پایه های تشکل مستقل و سراسری
معلمان، از دانش آموزان ، دانشجویان و دانشگاهیان کشور و از کارگران و همه مردم ایران دعوت
میکند که با حمایت از جنبش اعتراضی معلمان ، پایه های همبستگی جنبش های متنوع مردم را
تقویت کرده و رژیم خودکامه جمهوری اسلامی را بیش از پیش در محاصره مبارزات توده ای قرار
دهند.

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

۳۰ دی ۱۳۸۲ - ۲۰ ژانویه ۲۰۰۴